

והסוף זה קרה. הדבר שקוינו לו. הדבר שנראה כבלתי אפשרי בישראל. הסטודנטים יצאו למלחמה.

לא על סיסת-שכר. לא על טיב המזון במנה. לא על קושי הבחינות. לא על שעות הלימודים.

אלא על עניין פוליטי. על עניין מוסרי. על עניין מצפוני.

למען עניין מצפוני — ההתנגדות לביקור הוקן הגרמני בישראל — התנגשו סטודנטים

כשהם יוצאים בהמוניהם כדי לדרוש את סילוקו של הכובש הזר. את הסטודנטים במאדרד וכי בארצלוזה, כשהם מתנגשים עם מישטרת הרודן הפאשיסטי. בתבעם חופש אקדמאי למכללות.

את הסטודנטים ברומא, כשהם מסו עירים את האוניברסיטה כדי לשים קץ לטרור של אירגונים פאשיסטיים.

ולבנו התכווין, ושאלה ניקרה כמוחנז: האם זה אפשרי רק אצל

בדרור

ישראלים עם שוטרים חמושים, ספגו מהר לומות של אלות, הכריזו על שביתה כללית. ברוך שהחיינו.

★ ★ ★

ברוך שהחיינו — כי עד השבוע הי אחרון לא האמין איש כי סטודנט יש ראלי מוכן לכך, מסוגל לכך.

היה נדמה כי הסטודנטים הישי ראליים שונים מכל הסטודנטים בי עולם.

שאינו דבר בעולם המצית ניצוץ בנפשם, זולת הקאריירה.

שאינו תקנה בליבם, זולת התקנה להשי תלב בהקדם האפשרי במציאות הרקובה ו המנוגנת.

שאינו הם אלא בורגנים וזעירים-מלידה, ה חולמים על חיי-משפחה שקטים בשיכון שקט, על גיב שקט במשרד ממשלתי שקט.

שגם מנהיגיהם אינם אלא עסקנציקים מפלגתיים במהדורות-כיס, הנושאים את עיניו הם אל תפקיד של מוכיר-מישנה לתת-שר.

שהתאים המפלגתיים בציבור הסטודנטים הוקמו עלידי מנגנונים מפלגתיים, בכספי הקפות המפלגתיות, באמצעות מזכירים שכירים, כדי לגייס צאן-בחירות — ואין להם קול ואין להם מישקל אף בתוך מפלגו תיהם עצמן.

שביל המלהמות והמאבקים בתוך ציבור הסטודנטים — הם קנניות מוכערות על כפאות קטנים ועלי בים.

ושגם בהישמע מפי מוסדות הסטודנטים דיבור פוליטי — אין הם אלא חוזרים כתוכי על דבריו של הלחשן הממלכתי במשרד החוץ.

כך זה היה, מאז קום המדינה ועד השבוע, שמונה עשרה שנים בהן עלתה בלבנו לא פעם איתרתו המפורסמת של אברהם שפירא.

בתיקון קטן: "זה ציבור-סטודנטים זה? זה — — —!"

★ ★ ★

בכל השנים האלה עקבנו בקינאה מרה אחרי מעשי הסטודנטים בארצות אחרות.

ראינו סטודנטים שותתים-דם, המסתערים על שרשרות-המישטרה כדי להפיל מישטרי דיכוי.

ראינו סטודנטים הגוררים את גופות חבי ריהם שנפלו במטרי-האש של רודנים.

ראינו סטודנטים המפגינים נגד התימוש האטומי, למען השלום ופירוק-הנשק.

ראינו סטודנטים הלוחמים למען החופש האקדמאי.

ראינו חיללים במדי-קרב מסתערים על בנייני-אוניברסיטאות, בהם התבצרו סטודנטים כדי להגן על עניין שעורר את מצפונם.

בשבועות האחרונים בלבד ראינו: את הסטודנטים של דרום ויאטי נאם, כשהם מורדים בדיקטטורה צבאית ו כוכריחים אותה להכריז על בחירות. את הסטודנטים בפאנטי-דומינגו,

בקים עם השוטרים בכיכר-טראפאלגאר, הול- כים אחרי ראסל הוקן.

קדמו לו גם הסטודנטים הצרפתיים, ש- ניהלו מאבק מפואר נגד הפאשיזם בימי מל- חמת אלג'יריה, ושמואת מהם נפגעו בהפי גנות אדירות ועקובות-דם.

אך כשהתעוררו הסטודנטים הי אמריקאים מתרדמתם, הם עלו על כולם.

הסטודנטים הם שערכו את "מסעי- החופש" אל הדרום החשוך, שאירגנו את מאבק הכושים לזכויותיהם, שעמדו מול מישטרת-רצח ופלוגות-סער, מול אלות ופצי צות-גאונים וכלבים נשכניים, שמסרו את נפי שם ונהרגו ונפצעו ועוררו את מצפון האומה עד שהביאו למהפכה פנימית.

ובעיד מאבק זה נמצא בעיצומו, יצאי אותם הסטודנטים למאבק שני, אמין עוד יותר, למען השלום בוויאטינאם.

הסטודנטים הם ששערכו את "מסעי- החופש" אל הדרום החשוך, שאירגנו את מאבק הכושים לזכויותיהם, שעמדו מול מישטרת-רצח ופלוגות-סער, מול אלות ופצי צות-גאונים וכלבים נשכניים, שמסרו את נפי שם ונהרגו ונפצעו ועוררו את מצפון האומה עד שהביאו למהפכה פנימית.

ובעיד מאבק זה נמצא בעיצומו, יצאי אותם הסטודנטים למאבק שני, אמין עוד יותר, למען השלום בוויאטינאם.

צת-גיל בו עוד לא הושחת האדם עלידי צרות החיים, ועל כן לא ניכנע עדיין ל- שיגרה המנוגת, ועודו נושא את עיניו אל אופקים רחוקים.

שנית: כי רבים מן הסטודנטים משוחררים בכלל מדאגות הפרנסה, וגם רוב האחרים, העובדים למחייתם, אינם חייבים עדיין לפרנס נשים וילדים, אינם משועבדים עדיין שיעבוד כלכלי.

שלישית: מפני שהאוניברסיטה מהחה ריי כוז גדול של נוער, ועצם ריכוז זה של צעירים וצעירות, שרבים מהם חיים מחוץ לביתם, מעניק לסטודנטים תחושה של כוח.

ובעיקר: מפני שהסטודנט — הראוי לשמו — לומד לחשוב, למי תוח ביקורת, לכפור בשקרים מוכי כמים, למרוד במרות של מוסדות ורעיונות שאבד עליהם הכלח.

כל זה מצטרף יחד לזכות הגדולה, וגם לחוכמה הגדולה.

כל זה מצטרף יחד לזכות הגדולה, וגם לחוכמה הגדולה.

כל זה מצטרף יחד לזכות הגדולה, וגם לחוכמה הגדולה.

עוההחינו

אי הרודן שלא חרד מפני הנוער הלומד באוניברסיטאות של ארצו?

אי תנועת-השיחרור שלא ניזונה ממצבורי האידיאלים של הנוער הלומד?

★ ★ ★

נשים כמוני, שלא יכולנו להגיע ל- ספסלי-הלימודים של אוניברסיטה ושל גימנסיה, מפני שנאלצנו לפרנס את עצמנו ואת משפחותינו בגיל צעיר מדי — ראינו באדישות הסטודנטים בגידה מחפירה.

וכי איך יכולנו להרגיש אחרת, במשך כל השנים האלה?

משחר נעורינו נאלצנו ללמוד לבדנו את כל אשר למדנו, אחרי שעות ארוכות של עבודה מפרכת, ובכל זאת היינו שקועים כל-כולנו במאבקים הפוליטיים הגדולים של דורנו.

האם יכולנו שלא להתמרמר למראה אהינו הצעירים, שכאילו הכל ניתן להם על מגש, המתהלכים בנחת על מדשאות האוני- ברסיטה — וכל צרות העולם, כל הדם והרמעות, מהם והלאה?

לכן שיהררו אותנו מאורעות הי שבוע ממועקה עמוקה.

הסטודנטים פעלו, הסטודנטים עשו משהו. הסטודנטים התרגשו באמת, ונושא התרגי שותם היה עניין מצפוני אמיתי.

על כך יברך אותם כל אדם שחרר לעתיד מדינה זו — תהיה דעתו על עצם העניין כאשר תהיה.

כי אין עתיד למדינה זו, אם הי נוער המשפיל אינו מוכן להילחם — להילחם, פשוטו כמשמעו — על דמותה, על דיוקנה המוסרי, ההבי רתיו והמדיני.

★ ★ ★

ני מודה לכם, לכולכם שהשתתפתם א כהפגנה זו, תהיה השתייכותכם המפי לגתית ככל שתהיה.

אני מודה לכם, כי גירשתם מלבי ספקות שכירסמו בו, והיוקתם את אמונתי באיני טליגנציה של מחר.

אני מודה לכם — ומקווה בכל ליבי שמתאבק זה לא יהיה בבחינת התפרצות מוקרית והדיפעמית, אלא הסנונית הראשונה המכשרת את האביב.

מול הכוח המקובץ של הבטחוניים האמרי קאי, מול ההסתה הרצחנית של שוחררי-המל- חמה, קמו ותבעו לשים קץ למלחמה העכר- רה. בשעה שמה צעירים אמריקאים נופלים מדי יום בארץ הגונגלים, בשעה שכל מטיף לשלום נאשם כבוגד הנועץ סכין בגב הלוחמים — דרוש אומץ-לב נהדר כדי לעמוד במאבק זה.

ראינו שזה אפשרי גם בחברת-השפע.

ראינו שזה אפשרי גם בחברת-השפע.

סטודנטים מול שוטרים בהפגנה נגד אדנאר: סוף-סוף!

ראינו וקינאנו. עד שקרו מאורעות השבוע, ינדי לק ניצוץ, והסטודנט הישראלי התעורר כאילו מתרדמה של דור.

★ ★ ★

מדוע מזהוים הסטודנטים את חיל- החלוץ של כל המאבקים החלוציים, של כל התנועות המהפכניות, של כל המלחמות למען חיים יפים וטהורים וחופשיים יותר?

יש לכך כמה וכמה סיבות.

ראשית כל: כי הסטודנטים שייכים לקבו-

עומם אחרים? האם אין זה יכול לקרות אצלנו? האם הנוער העיברי המשכיל איש לענייני העם והעולם, לאידיאלים של צדק ויושר, לבציעות של מוסר ומצפון?

★ ★ ★

אמרו לנו: הסטודנט הישראלי הוא בן חברת-השפע. ובחברת-השפע אין צי בורה-סטודנטים מהחה גוף לוחם.

אמרו לנו: הסטודנטים מפגינים רק כי ארצות נחשלות, כמו ויאטינאם וספרד. ו לראייה: גם הסטודנטים האמריקאים הם אישיים ושאננים, אינם מפגינים ואינם מסתערים ואינם מתלהבים, רוצים להתחתן ולעשות קאריירה.

כך אמרו לנו — עד שציבורי הסטודנטים האמריקאי התפרץ בי הריגעש.

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי

קדמו לו הסטודנטים האנגליים, שהם חודר המחץ של התנועה הגדולה למיגור הפצצה האטומית. ראינו אותם צועדים בגשם, נאי